

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717200435
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1717200435.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: L.. O. O., D.. XX.XX.XXXX, N. I. X, N., zast. Advokátskou kanceláriou Laliková s.r.o., IČO: 47 254 564, so sídlom Jelačičova 8, Bratislava, proti žalovanému: L.. S. A., D.. XX.XX.XXXX, N. G. XX, zast. advokátkou JUDr. Ivetou Balalovou, so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, o určenie neexistencie práva, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 29. júla 2020, č.k. 9C/4/2017-211 v spojení s opravným uznesením zo dňa 11. januára 2022, č.k. 9C/4/2017-271 a proti dopĺňaciemu rozsudku zo dňa 9. marca 2022, č.k. 9C/4/2017-280, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 9C/4/2017-211 zo dňa 29.07.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/4/2017-271 zo dňa 11.01.2022 a dopĺňacím rozsudkom č.k. 9C/4/2017-280 zo dňa 09.03.2022 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie určil, že právo žalovaného na vrátenie sumy 10.349,17 eur na základe čl. III Dohody zo dňa 09.03.2012 nie je a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Vydaním opravného uznesenia odstránil nesúlad vyhláseného a písomne vyhotoveného rozsudku a dopĺňacím rozsudkom doplnil výrok o trovách konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol genézu celého konania, v ktorom sa žalobca žalobou doručenu súdu dňa 30.01.2017, pôvodne domáhal určenia, že Dohoda zo dňa 09.03.2012 je absolútne neplatným právnym úkonom, pretože túto Dohodu prvýkrát uvidel, keď mu bola predložená k nahliadnutiu v rámci trestného konania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ, ČVS: ORP-161/OEK-PK-2012. Podľa Dohody mali byť žalobcovi zo strany žalovaného poskytnuté finančné prostriedky v sume 13.349,17 eur a sume 8.000 eur, avšak tieto záväzky mali byť záväzkami spoločnosti RENOM STAVBY, s.r.o. a nie jeho ako fyzickej osoby. Žalobca tvrdil, že túto Dohodu nikdy nepodpísal a neuzavrel a pre nedostatok jeho vôle je absolútne neplatná. Argumentoval, že jeho naliehavý právny záujem na požadovanom určení spočíva v jeho neistom právnom postavení a v tom, že žalovaný si uplatňoval nároky z Dohody na Rozhodcovskom súde Parnose. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že mu neposkytol žiadne finančné prostriedky, keď poukázal na to, že žalobcovi poskytol na vyplatenie dlhu

spol. RENOM STAVBY s.r.o., sumu 13.349,17 eur, požičal mu aj 7.572,83 eur, ktoré mal žalobca vyplatiť súdnemu exekútorovi, a dňa 14.02.2012 mu požičal tiež sumu 10.000 eur. Tvrdil, že dohoda je podpísaná žalobcom. Uviedol, že si voči žalobcovi uplatnil pohľadávku vo výške 10.349,17 eur na Rozhodcovskom súde Parnose, pričom konanie je prerušené do skončenia trestného konania, v ktorom je nariadené znalecké dokazovanie na zistenie pravosti podpisu žalobcu na dohode. Mal za to, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že „prvým“ rozsudkom č.k. 9C/4/2017-139 zo dňa 22.10.2018 určil, že Dohoda zo dňa 09.03.2012, uzavretá medzi stranami sporu, je neplatná. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 10Co/77/2019-181 jeho „prvý“ rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s výtkou, že neskúmal prípustnosť žaloby, a napriek tomuto zásadnému procesnému pochybeniu vec prejednal a vo veci rozhodol, keď žalobu posúdil ako určovaciu (a ustálil naliehavý právny záujem), i keď sa žalobca nedomáhal určenia, či tu právo je alebo nie je, ale neplatnosti právneho úkonu. Ide teda o žalobu podľa ust. § 137 písm. d) C.s.p., kedy žalobca požadoval, aby súd rozhodol o určitej právnej skutočnosti, čo je možné za predpokladu, že to vyplýva z osobitného predpisu, avšak pokiaľ takého predpisu niet, žaloba musí byť zamietnutá z dôvodu jej neprípustnosti.

4. Po zrušení „prvého“ rozsudku a vrátení veci odvolacím súdom navrhol žalobca dňa 10.01.2020 zmenu žaloby a požadoval určenie, že právo žalovaného na vrátenie sumy 10.349,17 eur na základe čl. III Dohody zo dňa 09.03.2012 nie je, pričom túto zmenu žaloby súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 05.02.2020 pripustil. Po zmene petitu žaloby posudzoval, či ide o určovaciu žalobu v zmysle ust. § 137 písm. c) C.s.p., a či má žalobca na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Ustálil, že žaloba žalobcu je určovacou žalobou podľa ust. § 137 písm. c) C.s.p. a vysvetlil, že podmienkou podania takejto žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu, ktorý znamená, že prípadný vyhovujúci rozsudok bude mať pre žalobcu význam, bude pre neho užitočný. Konštatoval, že do súdneho spisu bola založená fotokópia Dohody zo dňa 09.03.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, predmetom ktorej je poskytnutie finančných prostriedkov žalovaného žalobcovi a dohodnutie spôsobu ich vrátenia s tým, že všetky spory, ktoré z tejto Dohody vzniknú, budú riešené pred Parnose, rozhodcovským súdom. Uviedol, že i keď je Dohoda podpísaná oboma zmluvnými stranami, žalobca tvrdil, že ju nepodpísal. Žalovaný však namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení tvrdiac, že otázka platnosti predmetnej Dohody je už riešená v trestnom konaní a aj v konaní pred rozhodcovským súdom.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava I, odbor kriminálnej polície, ČVS ORP-1026/3-VYS-B1-2015, bol pribratý súdny znalec z odboru písomznalectva, ktorý v znaleckom posudku č. 22/2017 určil, že sporný podpis žalobcu na Dohode zo dňa 09.03.2012 nie je jeho pravým podpisom. Následne bolo trestné stíhanie uznesením zo dňa 26.10.2017, ČVS ORP-1026/3-VYS-B1-2015 LE, zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Z uvedeného vyvodil, že otázka platnosti Dohody a z nej vyplývajúceho práva žalovaného na finančné plnenie teda nebude v trestnom konaní zodpovedaná. Ďalej poukázal na to, že konanie na rozhodcovskom súde bolo uznesením zo dňa 03.08.2015 prerušené s poukazom na prebiehajúce vyšetrovanie. Mal za to, že ak bolo znaleckým dokazovaním zistené, že podpis na Dohode nie je pravým podpisom žalobcu, je Dohoda absolútne neplatná, a ak je Dohoda v celosti neplatná, nie je platná ani v nej obsiahnutá rozhodcovská doložka, a teda nie daná ani dohodnutá právomoc rozhodcovského súdu Parnose. Po prijatí záveru, že ani trestné konanie, ani rozhodcovské konanie nemôže dať odpoveď na otázku platnosti Dohody, a tým odstrániť právnu neistotu žalobcu, ustálil, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

6. Vec posúdil právne podľa ust. § 137 písm. c) C.s.p. a § 37 ods. 1 Obč. zák. a vysvetlil, že platný právny úkon musí byť slobodný a vážny, pričom v prípade písomných právnych úkonov sa vôľa zmluvnej strany prejaví vlastnoručným podpisom, a ak prejav vôle vo forme vlastnoručného podpisu absentuje, tak vážny a slobodný prejav vôle chýba, a zmluva je neplatná. Vyhodnotil, že v tomto prípade ide o absolútnu neplatnosť, takže zmluva ako celok je neplatná od samého počiatku a hľadá sa na ňu, ako keby nevznikla. S poukazom na znalecké dokazovanie vykonané v rámci trestného konania, v ktorom znalec konštatoval, že podpis na Dohode zo dňa 09.03.2012 nie je možné uznať za pravý podpis žalobcu, dospel k záveru, že predmetná Dohoda je neplatná. Uviedol, že neplatný právny úkon na seba neviaže žiadne záväzky, nemá právne dôsledky, neplynú z neho žiadne práva a povinnosti, a preto určil, že právo žalovaného na plnenie z tejto Dohody nie je.

7. O trovách konania rozhodol (dopĺňacím rozsudkom) podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., a keďže bol žalobca v konaní plne úspešný, priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, včas odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) a f) C.s.p. a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Namietal, že súd prvej inštancie nenariadil v zmysle jeho návrhu kontrolné znalecké dokazovanie. Zopakoval, že nesúhlasí so závermi znaleckého dokazovania a zotrval na tvrdení, že žalobca Dohodu podpísal. Spôsob, akým bol znalecký posudok vypracovaný, považoval za nedostatočný, pretože znalec neporovnával viac dokladov a porovnával s podpisom žalobcu aj doklady, ktoré preukázateľne neboli podpísané žalobcom. Charakterizoval naliehavý právny záujem a na tom podklade namietal, že žalobca ho v konaní nepreukázal, pretože neistota žalobcu ohľadom platnosti Dohody bude odstránená rozhodnutím Rozhodcovského súdu. Mal tiež za to, že aj keby trestné konanie nebolo zastavené, tak pre jeho výsledok je irelevantné rozhodnutie civilného súdu o určení, či právo žalobcu (zrejme mal na mysli seba, teda žalovaného - pozn. odvolacieho súdu) na vrátenie sumy 10.349,17 eur je alebo nie je. Žalobca okrem toho nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení ani z toho titulu, že vyhlásil osobný bankrot, pričom on (žalovaný) si svoju pohľadávku neuplatnil, čo aj žalobca potvrdil. Zhrnul, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil naliehavý právny záujem na žalobe. Určovacia žaloba by mala byť podľa jeho názoru zárukou odvrátenia budúcich sporov strán, ale v tomto prípade žiadne budúce spory nehrozia. Záverom namietal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. S poukazom na to, že výrok síce v napadnutom rozsudku absentuje, avšak v odôvodnení súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, argumentoval, že ak odvolací súd prvý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom žalobca celkom zmenil petit žaloby, nemohol byť v konaní úspešný na 100 %.

9. K odvolaniu žalovaného sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedol, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení preukázal a nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že neprihlásením si pohľadávky do konkurzu žalobcu nie je v danom prípade daný naliehavý právny záujem a poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (§ 167l ods. 3 a 5). Argumentoval, že aj na neskôr doručení prihlášku správcovi sa prihliada, avšak veriteľ už nemôže vykonávať hlasovacie právo, tým pádom môže byť aj takáto pohľadávka uspokojená zo všeobecnej podstaty. Poukázal na to, že veriteľ si môže svoju pohľadávku prihlásiť do konkurzu až do času, kým správca v Obchodnom vestníku neoznámí, že ide zostaviť rozvrh, a že v jeho prípade ešte správca konkurznú podstatu nespešnil a rozvrh nezostavil. V zmysle príslušných ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii právo poprieť pohľadávku nemá dlžník a ani správca, čo opäť potvrdzuje jeho naliehavý právny záujem na určení. Za dôležité považoval, že každý veriteľ dotknutý oddĺžením má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu, čím by sa pohľadávky, ktoré ešte neboli uspokojené, stali opätovne vymáhateľné a nepremlčali by sa skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia. Preto by sa žalovaný stále mohol domáhať zaplatenia tejto údajnej pohľadávky. Jeho naliehavý právny záujem považoval za jednoznačný. I keď si žalovaný pohľadávku doposiaľ neprihlásil, môže tak urobiť a vymáhať si ju na základe neplatného právneho úkonu. Jedine určením, že právo žalovaného na vrátenie sumy 10.349,17 eur nie je, je odstránená jeho právna neistota. Nestotožnil sa s námietkami žalovaného vo vzťahu k záverom znaleckého posudku, keď poukázal na to, že on nebol zadávateľom znaleckého posudku a znalca pribral do trestného konania vyšetrovateľ. Konštatoval, že predmetný znalecký posudok netrpí žiadnymi vadami, bol vypracovaný v súlade so zákonom a tvrdenia žalovaného označil za nepodložené a nepochopiteľné, pretože jeho podpis bol posudzovaný z dostatočného množstva listín (ním podpísaných) predložených v trestnom konaní a zároveň aj zo skúšky jeho písma. Záverom zopakoval, že preukázal, že mu zo strany žalovaného neboli poskytnuté žiadne finančné prostriedky.

10. Proti následnému dopĺňaciemu rozsudku, ktorým bol napadnutý rozsudok doplnený o výrok, že súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, podal žalovaný včas odvolanie. Zotrval na dôvodoch svojho odvolania (uvedených vyššie) a zopakoval, že v prvom rozhodnutí o veci bol úspešný on, a preto žalobca nemohol byť v konaní úspešný v rozsahu 100 %. Uvedené žiadal zobrať do úvahy.

11. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného voči dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie nevyjadril.

12. V rámci prípravy na rozhodnutie odvolací súd z verejne dostupných registrov zistil, že v Obchodnom vestníku bolo dňa 20.10.2021 zverejnené Oznámenie o zostavení zoznamu pohľadávok proti všeobecnej podstate a zámere zostaviť rozvrh výťažku zo všeobecnej podstaty žalobcu. Dňa 21.12.2021 bol zverejnený Návrh konečného rozvrhu výťažku zo všeobecnej podstaty a dňa 10.01.2022 Oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že došlo k splneniu rozvrhu výťažku žalobcu. Zo zoznamu stálych rozhodcovských súdov vedeného MS SR (ďalej „zoznam“) vyplýva, že pod por. č. 39 je so stavom „neaktívny“ uvedený „Parnose-rozhodcovský súd“, ktorého zriaďovateľom je spoločnosť OS-EM, s.r.o., s poznámkou, že zriaďovateľ tohto stáleho rozhodcovského súdu sa stal sa členom iného zriaďovateľa nového stáleho rozhodcovského súdu ako právneho nástupcu zapísaného v zozname pod por. č. 175. Pod por. č. 175 je v zozname uvedený „Rozhodcovský súd Parnose“ so stavom „zrušený“ (jeho zriaďovateľom je záujmové združenie právnických osôb Parnose). V Obchodnom vestníku bolo dňa 11.01.2017 zverejnené oznámenie o zrušení tohto rozhodcovského súdu odo dňa 15.01.2017. Odvolací súd zaslal stranám tieto verejne dostupné dokumenty a znenie zákonných ustanovení, ktoré sa k nim viažu (ust. § 166e ods. 1, 2 a 3 a § 167v zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a § 54c ods. 1, 2, 3 a 4 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní) a upovedomil ich, že bude skúmať naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení a vyzval ich, aby sa k naliehavému právnomu záujmu žalobcu a k možnému použitiu uvedených zákonných ustanovení vyjadrili v stanovenej lehote.

13. Žalobca vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu zopakoval svoju argumentáciu s poukazom na ust. § 166 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Uviedol, že veritelia sa môžu aj napriek poctivému zámeru dlžníka domáhať zrušenia oddĺženia, a to až do 6 rokov od vyhlásenia konkurzu na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, pričom konkurz bol vyhlásený dňa 08.03.2019. Zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné a neuspokojeným pohľadávkam sa obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynie 10 rokov od zrušenia oddĺženia. Na základe uvedeného mal za zrejmé, že jeho právne postavenie je neisté a jeho naliehavý právny záujem na určení je daný.

14. Žalovaný sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadril.

15. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p. verejne vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. S prihliadnutím na citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., poukazujúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, na základe ktorých súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a určil, že právo žalovaného na vrátenie sumy 10.349,17 eur na základe čl. III Dohody zo dňa 09.03.2012 nie je. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcom uplatneného nároku, a jeho výsledky aj náležite v súlade s ust. § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správne právne závery, a svoje rozhodnutie aj riadne v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď sa vysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré boli pre posúdenie vecí a rozhodnutie podstatné. Správne tiež posúdil, že žalobca má na ním požadovanom určení naliehavý právny záujem, a že ani trestné konanie ani rozhodcovské konanie nemôže dať odpoveď na otázku platnosti dohody a tým odstrániť právnu neistotu žalobcu o tom, či je dlžníkom žalovaného. Vykonané dokazovanie tiež správne vyhodnotil, keď prijal záver, že dohoda strán je neplatná, pretože ju žalobca nepodpísal, čo preukázal znaleckým posudkom vykonaným v rámci trestného konania. Súd prvej inštancie všetky svoje závery aj pochopiteľne zdôvodnil a jeho rozhodnutiu nie je čo vytknúť. S odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (ust. § 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a na odvolacie námietky žalovaného uvádza nasledovné.

18. Žalovaný v odvolaní namietal, že navrhol vykonať kontrolné znalecké dokazovanie, ale súd prvej inštancie jeho návrhu nevyhovel a kontrolné znalecké dokazovanie nenariadil. Potrebu vykonať kontrolné znalecké dokazovanie zdôvodňoval svojím nesúhlasom so závermi znaleckého dokazovania a spôsob, akým bol znalecký posudok vypracovaný, považoval za nedostatočný. Tvrdil, že znalec neporovnával viac dokladov a porovnával s podpisom žalobcu aj doklady, ktoré preukázateľne neboli podpísané žalobcom. Odvolací súd s jeho odvolacou námietkou nesúhlasí, keď žiadne takéto žalovaným tvrdené nedostatky znaleckého posudku č. 22/2017 znalca O.. O. G. (odbor písmostnalectvo, ručné písmo, identifikácia pisateľa), vykonaného vo vyššie označenom trestnom konaní, nezistil. Znalec mal k dispozícii dostatok porovnávacieho materiálu, aj skúšky písma a skúšky podpisov žalobcu, a znaleckým dokazovaním prijal jednoznačný záver, že sporný podpis na Dohode zo dňa 09.03.2012 nie je možné uznať za pravý podpis žalobcu. Zákon síce podrobnejšie podmienky na nariadenie kontrolného znaleckého posudku neupravuje a necháva to na úvahe súdu, avšak podľa ustálenej súdnej praxe je potrebné nariadiť kontrolný znalecký posudok najmä v prípade, ak sú závery doposiaľ vykonaného znaleckého dokazovania neurčité, vnútorne rozporné, pripúšťajú nejednoznačný výklad, prípadne sa odpovedi na niektoré otázky, potrebné pre vydanie rozhodnutia, bezdôvodne vyhli, čo ale nie je prípad posudzovanej veci. Len samotný nesúhlas žalovaného so záverom znaleckého dokazovania na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania nepostačuje. Ak by súd prvej inštancie takémuto racionálne nezdôvodnenému návrhu žalovaného vyhovel, nekonal by v súlade so zásadou hospodárnosti a len by odďaľoval rozhodnutie vo veci. Napokon, ak žalovaný so závermi znalca nesúhlasil, mohol si dať vypracovať súkromný znalecký posudok (a za týmto účelom žiadať súd o zabezpečenie porovnávacieho materiálu, skúšky písma a podpisov žalobcu), a tento predložiť v konaní. Túto možnosť však nevyužil a navrhol súdu kontrolné znalecké dokazovanie, ktoré súd prvej inštancie nevykonal. Odvolací súd súhlasí, pretože po preskúmaní spisu a znaleckého posudku rovnako ako súd prvej inštancie nezistil dôvod, pre ktorý by bolo pre rozhodnutie vo veci potrebné kontrolné znalecké dokazovanie vykonať. Pre rozhodnutie vo veci postačoval záver znaleckého posudku vykonaného v trestnom konaní, keďže je úplne jednoznačný, na čom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný nie je so závermi znalca spokojný. Ďalšie znalecké posudzovanie podpisu žalobcu za stavu, keď na to nie je racionálny dôvod, by konanie len predlžovalo a odsúvalo súdne rozhodnutie. Možno potom uzavrieť, že táto odvolacia námietka žalovaného nie je dôvodná. Ak žalobca spornú Dohodu nepodpísal, je nepochybne správny vyššie uvedený (a dostatočne odôvodnený) záver súdu prvej inštancie o jej absolútnej neplatnosti.

19. Ak žalovaný v odvolaní tvrdil, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení a tvrdil, že neistota žalobcu ohľadom platnosti Dohody bude odstránená rozhodnutím Rozhodcovského súdu, prípadne poukazoval na to, že žalobca nemá naliehavý právny záujem ani preto, že vyhlásil osobný bankrot, do ktorého si on (žalovaný) svoju pohľadávku neuplatnil, odvolací súd sa týmito jeho odvolacími námietkami zaoberal. I keď plne súhlasí so súdom prvej inštancie, ktorý mal naliehavý právny záujem žalobcu na určení, že právo žalovaného na vrátenie sumy 10.349,17 eur na základe čl. III Dohody zo dňa 09.03.2012 nie je, za preukázaný, skúmal, či je daný naliehavý právny záujem žalobcu na tomto ním požadovanom určení aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu (naliehavý právny záujem je vždy potrebné skúmať k momentu rozhodnutia). Ako odvolací súd uviedol vyššie, z verejne dostupných zdrojov zistil, že konkurz na majetok žalobcu bol dňa 10.01.2022 zrušený z dôvodu, že došlo k splneniu rozvrhu výťažku žalobcu. Žalobca bol konkurzom oddlžený. Správne však žalobca už vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, a odvolací súd súhlasí, že jeho oddlženie nemusí byť definitívne, keďže stále ešte prichádza do úvahy možnosť, že bude za splnenia podmienok zákona o konkurze a reštrukturalizácii zrušené, pretože žalovaný ako (podľa jeho tvrdenia) veriteľ prípadne iný žalobcov veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením, má právo navrhnúť zrušenie oddlženia žalobcu až do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu na súde, ktorý rozhodol o oddlžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer. V prípade zrušenia oddlženia žalobcu sa všetkým pohľadávkam v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť a nepremlčia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddlženia. Z uvedeného je zrejmé, že neistota v právnom postavení žalobcu voči žalovanému je naďalej bez ním požadovaného určenia daná, pretože jedine určením, že právo žalovaného na vrátenie sumy 10.349,17 eur na základe čl. III Dohody zo dňa 09.03.2012 nie je, inak povedané, že žalobca nie je na základe uvedenej Dohody dlžníkom žalovaného, bude jednoznačnou zárukou odvrátenia akýchkoľvek budúcich sporov strán. Ak žalovaný tvrdil, že neistota žalobcu ohľadom platnosti Dohody bude odstránená rozhodnutím Rozhodcovského súdu a preto mal za to, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, odvolací súd

považuje za potrebné odkázať na vyššie uvedené zistenia z verejných zdrojov, z ktorých vyplýva, že Rozhodcovský súd, na ktorom sa viedlo konanie na návrh žalovaného voči žalobcovi o zaplatenie istiny 10.349,17 eur s príslušenstvom, je od 15.01.2017 zrušený (konanie bolo teda zo zákona zastavené). Či žalovaný podal žalobu na súd do troch mesiacov od zastavenia rozhodcovského konania, nie je odvolaciemu súdu známe. V každom prípade však určenie, že právo žalovaného na vrátenie sumy 10.349,17 eur na základe čl. III Dohody zo dňa 09.03.2012 nie je, vytvorí pevný základ v právnom postavení žalobcu vo vzťahu k žalovanému a odstráni jeho neistotu o tom, či je dlžníkom žalovaného, ktorú inak ako súdnym rozhodnutím nie je možné odstrániť, a zároveň zabráni ďalším súdnym sporom, na čom nič nemení tvrdenie žalovaného v odvolaní, že žiadny súdny spor nehrozí, keďže z jeho postoja v konaní i argumentácie v odvolaní je zrejmé, že tvrdí, že Dohoda je platná a žalobca je v rozsahu sumy 10.349,17 eur jeho dlžníkom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a odvolací súd ho, stotožniac sa s ním, potvrdil, keď ani odvolacie námietky žalovaného nemohli spochybníť jeho správnosť.

20. Po preskúmaní výroku o trovách konania dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok (v spojení s opravným uznesením a dopĺňacím rozsudkom) je aj v tejto časti správny. Ak totiž súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol (dopĺňacím rozsudkom) podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., aplikoval správne ustanovenie zákona. Nárok žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100 % je daný jeho plným úspechom v spore, ktorý je zjavný z toho, že jeho žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené. Na uvedenom závere nič nemení ani odvolacia námietka žalovaného, v ktorej argumentoval tým, že žalobca nemohol byť úspešný na 100 %, pretože odvolací súd prvý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom žalobca celkom zmenil petit žaloby. Odvolací súd tejto námietke žalovaného rozumie, avšak úspech strany v spore sa zisťuje porovnaním žalobného návrhu a následného rozhodnutia súdu, pričom v posudzovanej veci bol žalobca so svojou žalobou (i keď počas konania zmenenou) plne úspešný. Preto je žalovaný povinný znášať žalobcom účelne vynaložené trovy konania v rozsahu 100 %. Odvolacia argumentácia žalovaného však bude iste zohľadnená pri rozhodovaní súdu prvej inštancie o výške náhrady trov. Súd prvej inštancie bude totiž povinný posúdiť, ktoré trovy boli žalobcom skutočne vynaložené účelne na uplatnenie jeho práva, a ktoré účelne vynaložené neboli, a priznať náhradu len účelne vynaložených trov.

21. Záverom odvolací súd už len uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo žalovaného, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bol pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo vydané rozhodnutie v súlade s jeho požiadavkami.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Žalobcovi, plne úspešnému v odvolacom konaní, priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, a to v zmysle ust. § 262 ods. 2 C.s.p..

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).